

ført efter hans egen Paavikning, fordi der er foregaaet Forandringer, der gjøre, at han ønsker den lagt en Men dybere, skulde forandres paa offentlig Regning, det mangler enhver sornhelst Begrundelse. Det vilde være ubilligt, om man nægtede Vedkommende at faae det udført for sin Regning, sskjndt det dog altid forstyrer Veien og Velfærdelsen; men at det skulde skee paa offentlig Regning, maa jeg atter erklære for suldkomment ubegrundet.

B. Christensen: Ja, man kan gjerne indrømme, at det kunde synes noget irregulairt at paalægge Veivæsenet den Forpligtelse, som Udvalgets Majoritet har foreslaaet; men det er jo ganske vist, at det paa den anden Side ogsaa er noget irregulairt, at en Lovgivning, der erkjender, at vedkommende Jordbruger skal kunne faae paa billig og rimelig Maade Afledning for sit Vand, skulde paadrage ham en maaaskee ved Veiens feilagtige Anlæg kun nødvendiggjort overordentlig stor Bekostning, der i enkelte Tilfælde vel endogfaa kunde være over den enkelte Jordbrugers Evne. Afstivningsvæsenet, Dræningsvæsenet interessere det Offentlige i den Grad, at det ganske vist bør mødes og bliver mødt med stor Forskommenhed, og for de ganske enkelte Tilfælde, hvor der kunde være Tale om at faae en saadan ikke lidet befostrig Fordybning af en for lang Tid tilbage anlagt Bei, bragt tilstede, kan jeg virkelig ikke indsee, at der vil være enten stor practisk eller theoretisk Betænknelighed.

Jeg for min Deel er i det Mindste uden Betænkning gaaet ind paa Majoritetens Forslag.

Indenrigsministeren: Til hvad der alt er anført imod Udvalgets Fleertals Forslag til § 19, maa det være mig tilladt endnu at sote et Par Ord, da det er et Punkt, hvori jeg har en aldeles bestemt Mening, som jeg ikke kan fravige. Det hænder jo ofte, naar nye Interesser gjøre sig gjældende, at de søge at gjøre sig gjældende med en vis Genfsdighed, hvorimod man maa holde igjen. Det forekommer mig, at her er et Exempel paa noget Lignende; den gamle Erfaring gjentager sig her. Man søger at fremme Afstivningsvæsenet, og vil da fremme denne nye Interesse med Tilfsdesættelse af andre Interesser; men det gaaer sandelig ikke an. Lovgivningsmagten kan ikke saaledes lade sig gribe af den nye Interesse og tilfsdesætte de almindelige Rettsgrundsaetninger. Jeg beder atter og atter erindret, at her er Spørgsmaal om at sætte Ciere af offentlige og private Veie udenfor Loven. Jeg vil spørge alle de ærede Landstingsmænd, om de virkelig trøe, at nogen Retfsdighed kan tilfsede eller hjemle, at, fordi man interesserer sig for Afstivningsvæsenet, skulde Alle, der eie Veie, være sig offentlige eller private, sættes udenfor Loven, gjøres lovløse ligeoverfor Afstivningsinteressen, ikke nyde den almindelige retslige Behandling, som Loven tilfsiger alle andre Ciere. Jeg skal endnu bemærke, hvor lidet Forslaget påsfer i formel Henseende.